

A Sionnak hegyén, Úr Isten

Hálaadás lelki-testi jókért (aratási ének)

Béza T., 1519–1605

Bourgeois L., Strasbourg, 1545

1. A Si-on-nak he-gyén, Úr Is-ten, Ti-ed a dí-csé-ret,
Fo-gadást tész-nek né-ked it-ten, Tisz-telvé-n té-ge-det,

Mert ké-ré-sü-ke-t a hí-ve-k - nek Meg - hal-lod ke-gyese-n,

A - zért te-hoz-zád az em-be - rek Jön - nek min-de-nün-nen.

2. Rajtam a bűn elhatalmazék, Terhelvén engemet, ∴ De nagy volta kegyességednek
Eltörli vétünköt. Boldog, akit te elválasztál, Fogadván házadba, Hogy előtted nagy
buzgósággal Járjon tornácodba.

3. Javaival a te háznak Megelégítettünk, ∴ Szép dolgain te templomodnak
Gyönyörködik szívünk. A te csuda igazságodból Megfelelész minékünk; Hallgass meg,
Isten, velünk tégy jól, Ó, mi segedelmünk!

4. Mindenek csak tebenned bíznak E föld kerekességén, ∴ Akik széjjel messze lakoznak A
tengernek szélén. Te mondhatatlan hatalmaddal A magas hegyeket Körülfogod, mintegy
abronccsal, Erősítvén őket.

5. Tengeri habok nagy zúgását Te megcsendesíted, ∴ A pogány nép zúgolódását Ottan
elenyészted. Nagy félelmükben elbágyadnak Mindenek e földön, Nagy voltán a te
csudáidnak, Miknek számuk nincsen.

6. Te megvígasztalsz mindeneket Reggel a napfényvel, ∴ Bízatsz minden élő rendeket
Csillagokkal éjjel. Áldással meglátogatod Az elszáradt földet, Hasznos esővel
meglágyítod, Gazdagítván őket.

7. A te kútáidból a vizek Soha el nem fogynak, ∴ Hogy a szép földi vetemények
Szaporodhassanak. A barázdákat megítatod A szántóföldeken, A vetést szép esővel áldod,
Hogy bőven teremjen.

8. Megkoronázod az esztendőt Nagy sok javaiddal, ∴ Lábaid nyoma kövérséget Csepeget
nagy zsírral. Lakóhelyei a pusztáknak Folynak kövérséggel, Hegyek és halmok
vígadoznak Nagy bő termésekkel.

9. A szép sík mezők ékeskednek Sok baromcsordákkal; ∴ Villognak a szép szántóföldek
Sűrű gabonákkal. A hegyoldalak, mezőföldek Szép búzanövessel, Örvendeznek és
énekelnek Nagy gyönyörűséggel.